

til at kaste sig over Genealogi med det Formaal at gøre denne til en selvstændig Videnskab (*Die Geschichtswissenschaft in Hauptrichtungen und Aufgaben kritisch erörtert*, 1—2. Bd., 1886—91; *Genealogisches Handbuch der europäischen Staaten-geschichte*, 2. Aufl., 1895; *Lehrbuch der gesammten wissenschaftlichen Genealogie*, 1898). I sin sidste Levetid udgav han: *Kaiser Wilhelm und die Begründung des Reichs 1866—71* (1902) med nye Oplysninger, især fra badensiske og koburgske Kilder. Han var en selvstændig Forfatter, der paa mange Maader stillede sig i Opposition til de ellers ledende tyske tyske Historikere, baade Waitz og hans Skole, Rankes Elever og Sybel, men tillige en ret sær Aand med Hang til Paradoxer.

Den 5. November 1903 døde Generalinspektør ved Biblioteker og Arkiver i Frankrig Ulysse Robert. Han var født 6. Aug. 1845 i Fournet-Blancheroche i Franche Comté, og i sin meget omfattende historiske Forfattervirksomhed gav han sig især af med Personer og Emner af denne Provins'es Historie. Hans vigtigste Arbejder er *Histoire du pape Calixte II* og *Bullaire du pape Calixte II* (2 Bd.), der begge udkom 1891, og *Philibert de Chalon, prince d'Orange, vice-roi de Naples* (1902). Dertil slutter sig *Un pape belge; histoire du pape Étienne X* (1892), det interessante kulturhistoriske Studie *Les signes d'infamie au moyen-âge* (1891), betydningsfulde Udgiverarbejder som *Pentateuchi versio latina antiquissima e codice Lugdunensi* (1881) og i 1893 *Les fables de l'hèdre d'après le manuscrit Rosanbo* (et Karolingisk Haandskrift) o. s. v. Et Kæmpeforetagende var Roberts Katalog over Manuskripter i de franske Biblioteker. Under sin Syslen med dette Værk viste han sin Interesse for Danmark ved at udarbejde en Fortegnelse over hvad de franske Biblioteker har af Manuskripter vedrørende dansk Historie; dette Haandskrift findes paa det store kgl. Bibliotek og fortjener sikkert at blive udgivet. Ulysse Robert var i flere Aar Præsident for *La Société nationale des Antiquaires de France*. H. O.

Til Professor i Historie ved Universitetet i Upsala (som afløser af Boëthius, der 1901 blev Skytteansk Professor) er

efter langvarige Forhandlinger udnævnt Docent Nils Edén. Hans hidtidige Arbejder behandler væsenligst den svenske Centraladministration i det 16. og Begyndelsen af det 17. Aarh. (*Om centralregeringens organisation under den äldre vasatiden (1523—1594)*. 1899. *Den svenska riksstyrelsens reorganisation 1594—1602* (Svensk Historisk Tidskrift 1901). *Den svenska centralregeringens utveckling till kollegial organisation i början af sjuttonde århundradet (1602—1634)*. 1902). De vidner om dybtgaaende Studier og selvstændigt Syn.

I en tidligere artikel i dette tidsskrift (7. R. III, 481 f.) omtaltes de mærkelige fresker på slottet Malpaga ved Bergamo, der forestiller Kristian I's besøg hos Bartolomeo Colleoni. Kort før denne artikels fremkomst havde lensgreve C. E. Reventlow besøgt slottet, ladet freskerne fotografere og selv foretaget et indgående studium af dem. Resultatet heraf foreligger nu i værket *Freskerne paa Slottet Malpaga* (1903). Dette indeholder en række fortrinlige reproduktioner, ledsagede af en beskrivende text og en historisk indledning på dansk og fransk. For første gang vil den danske læseverden være sat i stand til en nøjere værdsættelse af freskernes historiske og kunstneriske betydning. Jo sjældnere den danske adel i vore dage beskæftiger sig med videnskabelige æmner, desto mere grund er der til at være taknemlig over den historiske interesse og den store rundhåndethed, som grev R. her har vist for at lade værket fremtræde i en så smuk og værdig skikkelse som muligt.

Freskerne er udført i den første del af det 16. årh., altså længe efter kongens besøg. Alligevel vil grev R. vise, at maleren har tilsigtet portrætlighed med Kristian I. Billederne af Colleoni er åbenbart malede efter samtidige portrætter — altså må det samme være tilfældet med kongen —, det danske rigsvåben er gengivet med stor nøjagtighed, endelig er kongen hele tiden afbildet i profil til højre. Det sidste skulde tyde på, at maleren har haft for sig et portræt, som kongen kan have givet Colleoni som erindring. At kongen mod traditionen er afbildet med langt skæg, forklares ved, at han som pilgrim måtte bære hår og skæg langt. — Det kan ikke

nægtes, at dette ræsonnement har nogen sandsynlighed for sig. Dette støttes ved, at Kristian I i den stærkt ødelagte freske i s. Spirito i Rom er afbildet i samme stilling. Men selv om dette antages, bliver freskerne i Malpaga og Rom kun sekundære kilder for kendskabet til kongens virkelige udseende. De portrætter, som han kan have foræret Colleoni og Sixtus IV, er forlængst tabte, og malerne har behandlet deres gengivelser med stor frihed, bl. a. gjort kongens udseende betydelig ældre, end det kan have været 1474. De eneste førstehånds kilder vedbliver derfor stadig at være Meliolus' medaille fra Mantova, der er udført samtidig med kongens besøg, og kopierne (på Gripsholm og Gaunø) af den ligeledes samtidige altertavle fra Thurø.

Det må i øvrigt bemærkes, at Kristian I's besøg på Malpaga kun kan henlægges til henrejsen. Hans rejserute i Italien er takket være hertugen af Milanos agenter kendt fra dag til dag. På tilbagevejen fra Rom er der absolut ikke plads til noget besøg på Malpaga; at rejsen paa dette tidspunkt gik så langsomt, skyldtes den omstændighed, at kongen var syg og derfor måtte køre. Fra indberetningerne til hertugen af Milano véd man derimod, at Colleoni gjorde sig store anstrængelser for at traktere sin høje gæst, ja man er næsten i stand til at angive spisesedlen ved det måltid, som er fremstillet i freskerne på Malpaga.      *Johs. Lindbæk.*

Da Upsala Ærkebispesæde blev ledig 1432, valgte Domkapitlet den ny Ærkebisp uden at spørge Erik af Pommern, og dette førte til en fleraarig Strid, under hvilken man ogsaa kom ind paa Sveriges statsretlige Stilling til Unionskongen, paa en vis Maade et Forspil til Engelbrecht Engelbrechtsons Rejsning. De talrige Akter fra denne Strid har hidtil dels henligget utrykt, dels været trykt rundt om paa meget spredte Steder. Nu foreligger de samlede og fortræffeligt udgivne af Lic. Algot Lindblom under Titelen: *Akter rörande ärkebiskopsvalet i Uppsala 1432 samt striden därom mellan konung Erik och svenska kyrkan* (Upsala 1903).      *Kr. E.*